

ДИЛЯН БЕНЕВ ЕКСПЛОЗИЯТА

chitanka.info

Явор четеше книга в едно особено състояние на блаженство. Тези минути на усамотение го караха да избяга от действителността, навлизайки в друг свят, и да изпита онази душевна наслада, тъй липсваща в доста хора. Те и затова бяха такива. Да се води светът все повече по тях. И никой да не им пречи! Обаче, обратно на тях, Явор ежедневно четеше; и то философски книги — знаейки добре, че и на преклонна възраст да чете, това неминуемо ще го спаси от старческото слабоумие. Неслучайно майка му на осемдесет години имаше разсъдък на шейсетгодишна. Щом голямото мисловно натоварване оросява мозъка с повече кръв и предпазва клетките от умиране. Но кой да ти разбере ползата от четенето? Никой!

Така Явор продължаваше да чете, без да спира, когато внезапно звънна домофонът. В това нямаше нищо странно. Щом всеки ден звънеше — я пощальонът, я някой за рекламни листовки, я някой дрогиран. Тъй че за Явор това не беше нещо ново. С обичайната си нагласа отиде до входната врата, вдигна слушалката и като запита кой се обажда — моментално се сепна! Беше гласът на предишната му изгора. Неприятно му стана, имайки вече друг живот. Но тя настояваше той да й отвори, че да се качи горе. Но Явор бе категоричен в отказа си. А тя продължаваше да упорства. И той й затвори слушалката. „Защо изобщо ме търсеше? — за миг се запита. — След като бе ясно, че имайки наследствено заболяване, нито можеше да има дете, нито можеше да работи святна работа и нито можеш да живея повече с нея. Тогава що за логика беше? За да си придава някаква важност, че още има хляб в нея... Едва ли? Тя нямаше мръсен характер. Или може би затуй, че водена от жената в себе си, мисълта за секса, който бяхме правили, бе заел ръководно място в съзнанието й — въпреки диагнозата й. А щом оттогава не го е правила с друг, за да иска тъй настойчиво с мен, значи е станала съвсем зле. И като няма кой да я вземе, за да й свърши черната работа — излиза, че аз пак трябва да я свърша. Че това си е чиста подигравка! Аз да не съм сексмашина за болни“ — иронично се замисли Явор.

В този момент домофонът отново звънна. Един, два, три, четири пъти... Вече на петия път Явор не издържа, вдигна отново слушалката и ядосано й каза повече да не звъни, тъй като живеел с друга жена и

било невъзможно. Иначе, ако продължи, щял да се обади в полицията да дойдат и сама да се опозори. След което тя престана.

После той седна в креслото и отново се зачете в книгата, по-скоро да забрави случката... Но не минаха и десет минути, и пак се звънна. Този път на входната му врата. Това докрай го разгневи! Макар никак да не му отиваше. Но в живота кой те пита? Щом си се родил човек, винаги можеш да попаднеш и в най-лошата ситуация, която да постави под въпрос битието ти на човек и да полудееш истински!

Така Явор стана, запъти се към вратата и не видя кога приятелката му го изпревари и бързо излезе от кухнята с едничката цел — тя самата да се разправи с тази нахалница, чиято дързост я бе изкарала тъй от нормалното ѝ благоприличие, че бе готова и шамар да ѝ удари, и то не един, в този акт на отмъщение. Тъкмо затова, отваряйки веднага вратата (понеже нямаше шпионка), за да почне гневните си слова — и не щеш ли, — остана буквално слисана от най-неочаквания човек, който можеше да види. А именно своята предишна любовница. И цялата ѝ напереност поголовно се срина, изпадайки в онова неловко положение, тъй присъщо за героите от най-драматичните романи. Защо онази беше дошла? Ами от чувство на ревност. Като мъжки елемент във връзката, тя била тъй неразумно ревнива, че един ден без малко да убие любимата си. И последната не издържала и в един миг си сменила мобилния номер и избягала, срещайки Явор. Но онази побесняла и със свои хора успяла да я проследи и да дойде тук, и лично да се убеди дали няма да се върне отново при нея (с обещанието да бъде вече внимателна с нея), или ще остане с този пършив интелгент. Но за нейна жалост нищо не можеше да отклони другата от Явор. И онази докрай пощуря, за да се нахвърли и върху двамата и да стане такова сбиване, че чак комшиите да дойдат и едвам да ги разтърват.

А горкият Явор, в шок, не можеше да повярва КАК ТАЗИ НЕСТАНДАРТНА ВРЪЗКА МОЖЕШЕ ДА ИМА ТАКАВА ЕКСПЛОЗИЯ, СРИВАЩА НОРМАЛНИЯ ЧОВЕШКИ СВЯТ.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.